

Derfor kan man også med rimelighed sige, at gerningsmanden har gjort sin stilling op, når han sætter sig bag rattet. Der er derfor ikke længere noget hensyn at tage til ham eller hende ud over almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn.

Med hensyn til retshåndhævelsesarresten er denne en mulighed for, at lovgivningsmagten eller vi kan præcisere, at vi rent faktisk betragter spirituskørsel som en alvorlig forseelse. Det er også den holdning, befolkningen har. Både for almindelige mennesker og for de efterladte kan det være vanskeligt at forstå, at gerningsmanden bliver løsladt i umiddelbar forlængelse af en afhøring eller et grundlovsforhør.

I beslutningsforslaget lægges der op til, at der tages hensyn til, hvor alvorlig forseelsen er, og det skal der selvfølgelig også tages hensyn til, når der er tale om retshåndhævelsesarrest. Men er det rimeligt, at de pårørende før begravelsen kan møde gerningsmanden på gaden igen? Det synes jeg ikke. Den almindelige velanstændighed tilsiger, at det både er ret og rimeligt med retshåndhævelsesarrest i disse situationer. Lovgivningen må være i trit med befolkningens ønsker og krav om retfærdighed.

Den anden del af beslutningsforslaget omhandler skærpede straffe. Desværre er det et faktum, at strafferammen, som vi også var inde på tidligere i debatten, ikke udnyttes fuldt ud, når der er tale om uagtsomt manddrab eller grov legemsbeskadigelse.

Under de korte bemærkninger gjorde jeg også rede for problemet, nemlig at vi er nødt til at skærpe straffene, hvis vi over for domstolene vil tilkendegive, at man skal udnytte strafferammen bedre, eller at vi vil have højere straffe.

Selv i graverende tilfælde, hvor man må sige, at der er tale om skærpende omstændigheder, f.eks. kørsel uden kørekort, uansvarlig kørsel, gentagelse, brugstyveri el. lign., er straffen normalt højst 1 års fængsel. Som justitsministeren også var inde på tidligere, ligger straffene faktisk normalt et godt stykke derunder. Med reglerne om prøveløsladelse er gerningsmanden ude efter to tredjedel udstået straf.

Når der er tale om drab, er det ikke nogen høj straf. Det er i alt fald ikke en straf, som efter min bedste overbevisning virker præventiv. Det er netop det præventive element, som Det Konservative Folkeparti lægger vægt på i dette beslutningsforslag. Formålet skulle jo gerne være på længere sigt at få færre forbrydelser.

Jeg er også enig i, at det kunne være en god idé at prøve at indbringe nogle sager for Højesteret og få nogle prøvesager for måske derigenem at få skærpet straffene.

Endelig var Socialdemokratiets ordfører inde på spørgsmålet om behandlingsdomme. Til det vil jeg sige, at behandlingsdomme eller vilkår om behandling for noget kan være en god idé, men i disse tilfælde kan det ikke stå alene. Dertil kommer, at det jo ikke er alle spritbilister, der er alkoholikere, og derfor nytter det ikke noget, at man giver alle spritbilister behandlingsdomme.

Margrete Auken (SF):

Der er i dag i Politiken en artikel, som handler om at ændre holdning til trafikulykker i det hele taget.

Jeg synes, det er en god artikel, og jeg synes, at man skal tage den med ind som noget overordnet i forbindelse med det her, for en væsentlig grund til, at vi har så mange ulykker, hvor der er spiritus indblandet, er det afslappede forhold, som rigtig mange i befolkningen har til at overtræde færdselslovens skrappe bestemmelser. Det gælder både vedrørende hastighed og vedrørende spiritus.

Den moralske holdning til det med spiritus er heldigvis blevet skærpet, men stadig væk er det sådan, at der køres forbløffende meget spirituskørsel. Hvis man spørger de instanser, der har lavet de store undersøgelser, viser det sig, at det er overraskende, hvor mange der er spirituspåvirkede, når de kører, selv om det da heldigvis sjældent fører til ulykker, ligesom det sjældent fører til ulykker, at man kører som en gal hastighedsmæssigt. Som én engang sagde, er trafikken en meget dårlig pædagog, for der er alt for mange mennesker, der oplever, at det alt for tit går godt, selv om de kører groft uforsvarligt.

I Færdselssikkerhedskommissionen foreslog vi i sin tid i handlingsplanen at øge risikoen for at blive opdaget. Det vil sige, at vi ville have noget mere politi; jeg vil gerne have Venstre og De Konservative til at lytte efter: Vi ville have noget mere politi. Men hvem har modsat sig, at vi fik noget mere politi til at opdage disse forbrydelser? Jeg vil ikke sige, det kun er Venstre og De Konservative, men de har ikke bidraget til, vi fik flertal for, at det punkt i Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan, som var det dyreste og mest effektive af punkterne, blev opfyldt.